

USA offerar barns liv

USA offerar barns liv

En kubansk cancerläkare skriver:

Jag brukar inte använda sociala medier för att ta upp så känsliga ämnen som vården av barn och ungdomar som drabbats av cancer. Vår uppgift är att bota dem och ta hand om dem på bästa möjliga sätt under den svåra resan genom en sjukdom som kan ta deras liv. Vi måste också ta hand om familjen och visa förståelse för den svåra tid de går igenom. Jag är mamma till två barn och trots det, och trots mina många års erfarenhet av cancervård, varav flera som chef för barnavdelningen vid Onkologiska institutet, har jag svårt att föreställa mig vad en mamma kan känna när hon ser sitt barn i dessa omständigheter.

Varje år diagnostiseras cirka 400 kubanska barn och ungdomar med cancer, och cirka 1 400 lever med sjukdomen på Kuba. All vår insats är inriktad på att erbjuda specialiserad vård för att få kontroll över sjukdomen, och vi har kunskapen och viljan att göra det; men varje dag blir det svårare.

Jag känner väl till de svårigheter mina kollegor möter i sin dagliga kamp mot bristen på lämpliga läkemedel vid rätt tidpunkt för att behandla en sjukdom. Det är fruktansvärt och något som blir allt mer uttalat. Men när det gäller cancer räknas varje minut och är avgörande för att rädda liv och skydda lyckan hos de kubanska familjer som går igenom en sådan situation. Till bristen på läkemedel kommer även utrustningsshaveri; en snabb diagnos räddar också liv genom att göra det möjligt att fatta de bästa besluten om behandlingsplanen.

Summan av alla dessa svårigheter och andra har orsakat en minskning av överlevnaden hos våra barn med cancer. Tidigare låg överlevnaden på över 75 %, vilket var i nivå med utvecklade länder, trots att vi inte är ett sådant, och nu ligger den på 65 % ? vi har gått ner med 10 %. Det här är inte siffror över produktion av något materiellt eller av något annat slag, det handlar om människor, barn som inte fick njuta av livet, vi förlorade dem, trots att vi kunde ha undvikit det. Det gör ont.

Därför finns det dagar då jag inte vet hur jag ska prata med dem, med deras mammor, hur jag ska hitta det bästa sättet att förklara detta för dem. Det är inte samma sak att säga det på ett möte, på en medicinsk kongress, som till en mamma som tittar dig rakt i ögonen och där varje ord du säger når henne djupt i själen. Ibland gör jag det i slutet av eftermiddagen och sanningen är att jag under hela dagen inte hittat sättet att säga det, eller styrkan.

Onkopediatrisk avdelning vid Institutet för onkologi och radiobiologi. Foto: Natureza Secreta.

Det verkar, minst sagt olämpligt, att jag här nämner att till allt detta kommer bristerna i våra egna liv. Vi är inga superhjältar, vi är också människor. Vi har familjer och utmaningar med mat, kläder och skor till våra barn, med mellanmålen till skolan, en daglig plåga, med el, med transporter, med priser som stiger och löner som inte gör det. Allt detta spelar roll, även om man vill skilja det åt, och jag tror att vi lyckas med det oftare än man skulle kunna förvänta sig.

Trots allt är min avdelning vacker, kockarna tar med sig lök och vitlök hemifrån för att förbättra maten. De gör också mycket för att våra barn ska må bättre, alla, det är historier som är lika anonyma som vardagliga. Det kan hända att ett barn och den som följer med, oftast mamman, tillbringar långa perioder på avdelningen, dagar, veckor, månader? De kommer ofta från andra provinser och kämpar hårt, de själva, deras släktingar och vänner, i denna kamp mot sjukdomen.

Aktiviteter för att underhålla barnen. Foto: Naturaleza Secreta

Vi har massor av berörande historier. Hur mycket en familj gör för ett barn, ett barns liv. Det går inte att beskriva.

Jag vet inte varför jag skriver detta, kanske för att vi under de senaste veckorna har fått besök av många kubanska och utländska journalister. Vi är lite mättade. Jag har till och med sett mig själv på tv, som en del av serien Asfixia, och när de filmade mig gick strömmen. Någon kanske tror att det var iscensatt, men nej, här går strömmen också, eller snarare elen, men hittills har den snabbt kommit tillbaka. Det har inte hänt något på grund av det. Men jag minns väl när en mamma, som har gjort allt för sin son, sa att ett fartyg med olja kunde

hon inte ta hit. Det kunde inte jag heller.

Onkopediatrik avdelning vid Institutet för onkologi och radiobiologi. Foto: Naturaleza Secreta.

Nedgången i överlevnaden hos våra barn med cancer stämmer med häpnadsväckande exakthet överens med de svåraste åren för Kuba, med de kvävande åtgärderna som har ökat med alla åtgärder från USA. Nu är det energiblockaden; utan el och transport är det inte möjligt att ge medicinsk vård. Ingenting får påverka ett barns liv. Vi läkare gör inga mirakel. Det krävs infrastruktur, resurser, mediciner, bränsle. Viljan finns, liksom kunskapen och människor som är beredda att hjälpa till, trots allt.

Mitt i denna förföljelse anlände nyligen ett bränslefartyg från Ryssland, vi följde varje nyhet, eller varje falsk nyhet, på sociala medier, om dess resa till Kuba. Vi känner alla stolthet över att Kuba inte är ensamt, att våra barn med cancer inte är ensamma. Men ett fartyg, två, tre, räcker inte. Det behövs mycket mer. Vi läkare gör inga mirakel, även om varje dag här kan betraktas som ett mirakel som upprätthålls av många människor, av familjerna, av dem som bidrar till den medicinska vården på många olika sätt. Ursäkta det långa inlägget, allt i mig är annorlunda idag. Jag lämnar orden och återvänder till den dagliga kampen för livet för vart och ett av de barn med cancer som jag har på min avdelning. De är alltid prioriterade.

Cubadebate 260423 (ZT)

Medidas de asfixia contra Cuba: Más niños con cáncer están muriendo

BRYT BLOCKADEN AV KUBA!

KUBA BEHÖVER OSS ? VI BEHÖVER KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Kuba utsätts nu för en belägring utan motstycke ? bristerna och behoven är enorma

Allt stöd till det kämpande Kuba!

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?. Alla pengar skickas oavkortat.

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72